

ארדינסט, בן נתן ושות', עורכי דין
ERDINAST, BEN NATHAN & CO.,
ADVOCATES

רח' נחמני 25 תל אביב 65794 ת.ד. 14140 תל אביב 61141 טל. 5251026-03 פקס. 5250896-03 office@ebnlaw.co.il
25 Nachmani St., Tel Aviv 65794 P.O.B. 14140 Tel Aviv 61141 Tel: 03-5251026 Fax: 03-5250896 Email: office@ebnlaw.co.il

Giora Erdinast, LL.B., LL.M.
Rami Ben Nathan (Kleinberger), LL.B.
Michal Halperin, LL.B.
Uri Noy, LL.B.

Yael Nevo, LL.B.
Nir Amodai, LL.B.
Dekel Brockman, LL.B., B.A.
Yoav Dankner, LL.B.*
Shalom Mathalone, LL.B., B.A.
Nurit Zimmermann, LL.B.
Yehudith Agatstein, LL.B.
Sharon Raviv, LL.B.
Ofer Visoker, LL.B.
Yaron Wolf, LL.B., M.B.A.
Yael Goldstein, LL.B.
Alon Abadi, LL.B., B.A.
Tamar Paz-Teney, LL.B., B.A.
Keren Green, LL.B.

גיוור ארדינסט
רמי בן נתן (קליינברגר)
מיכל הלפרין
אורי נוי

יעל נבו
ניר אמודאי
דקל ברוקמן
יואב דנקנר*
שלום מטלון
נורית צימרמן
יהודית אגטשטיין
שרון רביב
עופר ויסוקר
ירון וולף
יעל גולדשטיין
אלון עבדי
תמר פז-טאני
קרן גרין

*Member of the Israel & New-York Bar

15 January, Tel Aviv 2001, 15 ינואר 2001

*חבר גם בלשכת עוה"ד במדינת ניו-יורק

לכבוד

ד"ר אילן פפה

החוג למדע המדינה

אוניברסיטת חיפה

על ידי פקס

א.ג.,

הנדון: תדי כץ פרשת טנטורה

1. על אף שהדבר נעשה קשה יותר ויותר, אין בכוונתי להתייחס לסגנון המשתלח ולאופן הדמגוגי בו מוצגים טיעוניך. הואיל וכיום ברור לכל כי אתה מגן על "תזה" שאתה היית שותף לעיצובה אני מניח כי דבריך נקראים כפי שראוי להם שיקראו.
2. על הפער בין ציטוטי מר כץ בעבודתו לבין הדברים שנאמרו לו על ידי מרואייניו תעמוד מן הסתם הוועדה שמונתה לשם כך על ידי הרקטור. גם אם תשוב ותחזור על דבריך, פעם אחר פעם, לא יהא בכך כדי להפוך את "התמליל שערכת" ל"תמליל הנכון" ואת התמלילים שהוגשו בבית המשפט בהסכמה כראיה לאמיתות תכנם, לתמלילים שגויים. יתר על כן, אינך מראה ולו מקום אחד בו מצאת טעות בתמליל מן התמלילים שהוגשו לבית המשפט כראיה. אמירתך כי "כולם מקבלים את התמליל החדש כתמליל הנכון" הינה דמגוגיה חסרת בסיס (האם "כולם" השוו את "התמליל החדש" לקלטות, או שמא די במוניטין של פפה לעניין זה?).

3. האשמתך את לוחמי אלכסנדרוני כ"פושעי מלחמה" הינה חמורה ביותר ואני מציע לך להתנצל על דבריך.
4. הדברים שאתה מייחס לשלמה אמבר הינם חסרי בסיס ואני מניח שהוועדה אשר תבדוק את הקלטות תעמוד על כך ללא כל קושי.
5. תמליל דברי אבו פהמי המובא על ידך מעיד בברור על כך שציטוט דברי אבו פהמי על ידי כך היה מסולף וכוזב. אַרבע פעמים חוזר אבו פהמי על כך שלא הרגו איש לאחר הכניעה (פעמיים הוא אומר "לא הרגו" ופעמיים הוא אומר "לא ראינו שהרגו"). כיצד בדיוק מתיישבים הדברים הללו עם ציטוטי כך בעבודתנו?
6. לא אחזור שוב על דברי לענין סוקולר וגרף גם כאן, ישפוט הקורא.
7. הואיל ואתה שב ומתעקש לטעון כי עבודת "התזה" של מר תדי כך ראויה לשבחים, וכי הקלטות המלאות של הראיונות שערך כך תומכות במסקנתך, מצאתי לנכון להפנות אותך גם לעדותו של מחמוד אבו צלאח ("אבו נאיף").
8. בחינת עדותו המוקלטת של אבו נאיף והשוואתה אל הדברים שמובאים "מפיו" על ידי מר תדי כך בעבודת "התזה" שלו מלמדת על פער בלתי ניתן לגישור אשר אין להסבירו אלא בזדוניות ובמגמתיות של המחבר אשר שוב ושוב מסלף את הדברים הנאמרים לו ומצטטם באופן כוזב ומטעה.
9. מר כך מייחד מקום מרכזי בעבודה לדבריו של אבו נאיף, אשר לדברי המחבר היה בן 17 שנים בתקופת כיבוש טנטורה.
10. בעמ' 121 לעבודה מצטט מר כך את אבו נאיף כמי שאומר :
- "מזל גדול שהם הופיעו, שאם לא כן יכלו החיילים להמשיך להרוג ולהרוג בין האנשים, בלי סוף".** (במילה "הם" הכוונה לאנשי זכרון יעקב הח"מ).
11. בחינת תמליל הראיון שקיים מר כך עם אבו נאיף מראה כי על אף השתדלויות רבות של מר כך לחלץ מאבו נאיף אמירות על טבח שהוא היה עד ראיה לו, אבו נאיף לא אומר לכך את הדברים שהוא מנסה להכניס לפיו, אלא אומר באופן חד משמעי כי הוא לא היה עד ראיה להרג של אנשים, לאחר סיום הקרב.
12. וכך נאמרו הדברים ע"י אבו נאיף בראיון שערך עימו מר כך (עמ' 2 - 3 לתמליל קלטת הראיון עם אבו נאיף, הרצ"ב נספח א'):
- "תדי: אנחנו תמיד נקיים היינו כמו סבון נקי, ואסור שזה יהיה, זה לא פייר, זה לא הוגן, זה טוב, כי זה לא אמיתי. אנחנו צריכים ללמוד את הדברים כמו שהם קרו. אני עכשיו לא בא לדבר מי בסדר ומי לא בסדר, עזוב את זה עכשיו. הערבים לא בסדר, היהודים לא בסדר, זה לא מעניין. קודם כל צריך לדעת מה היה ולכן השאלה אחרי 8 בבוקר, כשקרה מה שקרה, מה התרחש הלאה.**

**אבו נאיף: אני לא יכול להגיד אם בא מישהו ואמר לי שהרגו שמה
חמישה או הרגו עשרה. אני לא ראיתי בעין שלי."**

13. זאת ועוד, בעמ' 121, 122 לעבודתו של מר כץ, מצוטט אבו נאיף כמי שאומר למר כץ את הדברים הבאים:

"חוץ מן המקרה הזה היו לי עוד שלושה בני דודים שהיו אוספים את הגופות של ההרוגים ובזמן שעשו זאת ירו בהם והרגו אותם, ואח"כ ירו גם בעוד בן דוד אחד וגם היו עוד שניים אחרים בני המשפחה שלי שנהרגו באותו היום בכפר אלה הם בוודאות מקרים שאני יודע עליהם אישית, כי מדובר בבני משפחתי והיכרתי אותם אישית וידעתי וגם ראיתי, חלקית, מה שקרה להם .

את התינוקות, הילדים והנשים לקחו לפרדיס ואח"כ, לאחר כשבוע-שבועיים העבירו את כולם לטול-כרם . את ההרוגים קברו אנשים משלנו בקברי אחים גדולים במקום, 40 או 50 בכל קבר כזה, וחלק מאלה שחפרו נרצחו לאחר מכן, בדם קר וללא כל חשבון ."

14. בדיקת תמליל ההקלטה מלמדת כי גם כאן מדובר בציטוט כוזב אשר אין לו שריד וזכר בתמליל:

14.1. אבו נאיף אכן אומר למר כץ כי שבעה מבין קרובי משפחתו נהרגו, אולם למרות הפצרותיו של מר כץ (החורגות חריגה רבתי מההגדרה הסלחנית של "שאלות מגמתיות") הוא מסרב לומר כי הם נהרגו לאחר שנכנעו.

14.2. אבו נאיף לא אומר למר כץ כי ירו ב-3 מבני דודיו שעה שאספו גופות של הרוגים. הוא גם לא אומר, כי "ראה חלקית" מה שקרה לבני דודיו. שוב מדובר בציטוט שיקרי ומגמתי.

14.3. גם המשפט "את ההרוגים קברו אנשים משלנו בקברי אחים גדולים במקום, 40 או 50 בכל קבר כזה, וחלק מאלה שחפרו נרצחו לאחר מכן, בדם קר וללא כל חשבון " לא נאמר ע"י אבו נאיף וגם כאן מדובר בציטוט כוזב של מר כץ.

15. מעניין במיוחד הוא המשפט האחרון המופיע כציטוט של אבו נאיף בעמ' 122 לעבודה, מיד לאחר התיאור של "הרצח ההמוני" שבוצע בבית הקברות (ציטוט שגם הוא כפי שהראנו לא היה ולא נברא):

"בעצם אני אישית ניצלתי אודות להיכרות אישית על ידי שמואל קרניאלי, בנו של יהודה, אצלו עבדתי אח"כ יותר מ-6 שנים."

לקורא התמים ברור כי אבו נאיף מספר לכץ כיצד הוא ניצל מן "הטבח הנורא" שהוא היה עד לו וכך גם אישר כץ את הדברים בחקירתו הנגדית בבית המשפט.

16. והנה, מקריאת התמליל מסתבר כי שוב מדובר במניפולציה של מר כץ, שכן לא זו בלבד שאבו נאיף לא מספר לו על "טבח" שהוא היה עד לו, הוא גם מטבע הדברים לא מספר שניצל מן

"הטבח", ושמו של אותו שמואל קרניאל נזכר דווקא כמי ש"הציל אותו" מבית הסוהר כמה חודשים לאחר כיבוש טנטורה.

17. וכך נשמעים הדברים בעמ' 9 לתמליל של אבו נאיף:

אבו נאיף: שאני הייתי, נשארתי בבית סוהר, אני לא סיפרתי לך, מי הציל אותי מבית סוהר.

תדי: מי?

אבו נאיף: שמואל קרני הקצין שהיה מפקד פה בסביבה.

תדי: שמואל קרניאלי.

אבו נאיף: כן, ז"ל מת. הוא בא למחנה ולקח אותי מהמחנה.

תדי: בגלל זה אתה נשאר פה.

אבו נאיף: כן.

תדי: אם לא היית הולך יחד עם כולם.

18. שוב מדובר במחבר אשר מסלף לחלוטין את ממצאיו העובדתיים ומציג בעבודתו ציטוטים אשר לא היו ולא נבראו.

19. וכך אותו שמואל קרניאל אשר דאג לשחרורו של אבו נאיף ממחנה השבויים כמה חודשים לאחר כיבוש טנטורה הופך בעבודתו של כץ למי שהציל את אבו נאיף מן "הטבח בטנטורה".

20. האם כמי שסייע רבות בידי כץ "להביא את העבודה לכלל מה שהיא" סברת כי סילוף עדותו של אבו נאיף הינו חלק "ממרחב התמרון המוענק להיסטוריון" (אני מפנה אותך בענין זה לסעיף 2 לתצהירך שהוגש לבית המשפט)? האם בעיניך מדובר בעשייה מדעית לגיטימית?

בכבוד הראוי,

ג'ורא ארדינסט, עו"ד

העתקים:

פרופ' יהודה חיות, נשיא אוניברסיטת חיפה

פרופ' אהרון בן זאב, רקטור אוניברסיטת חיפה

פרופ' יוסי בן ארצי, דיקן הפקולטה למדעי החברה, אוניברסיטת חיפה

פרופ' גדעון פישמן, דיקן הרשות ללימודי המשך, אוניברסיטת חיפה
פרופ' אבנר גלעדי, ראש החוג להיסטוריה של המזרח, אוניברסיטת חיפה
פרופ' אריה מלניק, דיקן הפקולטה למדעי החברה, אוניברסיטת חיפה